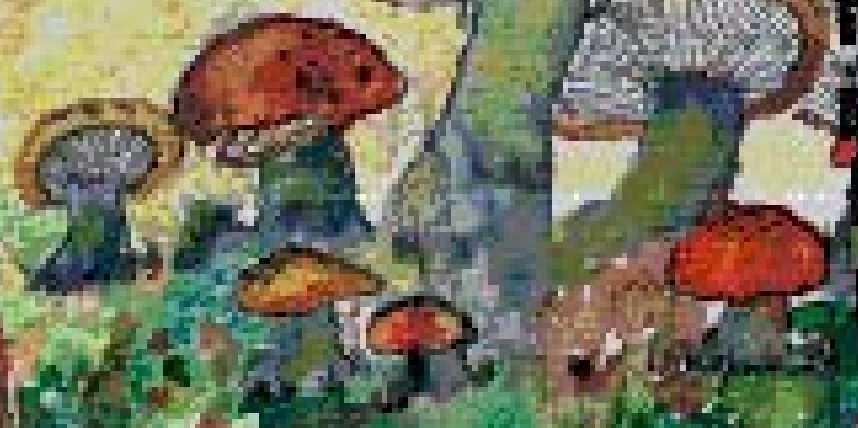
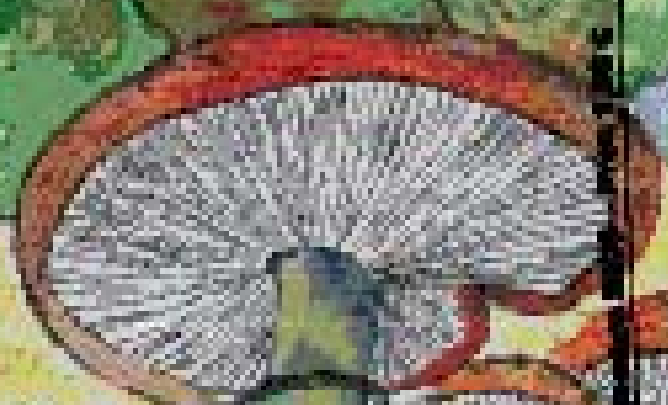

Spore Prints

PAUL & CLARE

Spore Prints

Spore Prints

CASAL DE JUBILATS

- Dia 16.- Excursió a Sant Miquel del Fai, sortida a les 8 del matí. Dinar a can Janot de Tavèrnoles, a la tarda visita a la ciutat de Vic. Preu 32 €

CASA DE CULTURA "LES BERNARDES"
EXPOSICIONS.

- Pau Quintano, de Girona, Paisatge abstracte, sales Central, Aguilera i RocaDelpech

- Pilar Alvarez Niebla, de Sarrià de Ter, "Tinc somnis per a recordar", Sala El Porxo.

CURSETS

* Jardineria .- Dijous, 2, 9, 16 i 23 de novembre, de 8 a 2/4 de 10.

* Tast de Vins, nivell mitjà .- Dilluns, 13, 20 i 27 de novembre.

* Cuina de Nadal .- Divendres, 3, 10 i 17 , de 2/4 de 8 a 2/4 de 10.

XIRUCAIRES

- Dia 12 .- CADÍ – Penyes Altes Dificultat mitja/alta

- Dia 26 .- VIA FERRATA DE CENTELLES (Dificultat alta) OPCIO SORTIDA FAMILIAR

Aquest mes començarem a fer projeccions de diferents temes de muntanya. Cada 3r dijous de mes a les 10 del vespre al Pavelló.

PISCINA MUNICIPAL
- CURS DE SOCORRISTA I PRIMERS AUXILIS

Inici 5 de novembre, edat mínima 16 anys, per a més informació: Tel. 972581727/650439254

LA MIRONA

- Dia 9.- La Bombolla: CHARLES BRONSON'S DISCIPLINE i SABOTAGE,

- Dia 11 .- FESTIVAL DE SALTAFOLC: Metamorphosis & Ross Daly i Dúmbala Canalla

- Dia 17 .- SABOR DE GRACIA: LA CANÇÓ AMB RUMBA

- Dia 18 .-SALTA FOLC: Manuel d'Oliveira, Eduard Iniesta i RiccardoTessi

- Dia 23 .- Banc de proves: MURNICH i 1972

- Dia 24 .- LOS DELINQUENTES

- Dia 25 .- FESTIVAL SALTAFOLC: Aksak, la Boina i Titani

- Dia 30 .- LA TORNADA: Contes i Músiques de la Guerra Civil

TEATRE DE SALT

- Dia 4.- CRÒNICA SENTIMENTAL DE ESPAÑA. – Dir. Xavier Albertí. Preu 18 €

- Dies 10 i 11 .- RITTER, DENE, VOSS - (Dinar a cals VITTEGENSTEIN). Dir. Kristian Lupa , Preu 18 €

- Dies 16 i 17 .- L'AMANSIMENT

DE LA FÚRIA – Waltermill Teatre. Preu 21 €

- Dia 18 .- EI MALO DE LA PELÍCULA – Albert Pla i Judit Farrés. Preu 18 €

- Dia 24 .- TU, JO, ELL, ELLA... I 10 ANYS MÉS. – Dir. Daniel Anglès. Preu 18 €⁰⁰

BIBLIOTECA PÚBLICA DE SALT

- Dilluns, 6 novembre, a les 20,30: Presentació del llibre "Áfricas: cosas que pasan no tan lejos" de Bru Rovira, periodista de La Vanguardia

- Dilluns, 20 de novembre, a les 20,30: "La senyora Maria i la literatura infantil" Xerrada de Pep Molist, bibliotecari i escriptor

- Del 28 de novembre al 9 de desembre: Exposició de la Setmana del Llibre Infantil i Juvenil 2006/2007

BIBLIOTECA D'EN MASSAGRAN

- Dijous, 2 de novembre: Audició musical amb Natàlia Nadal

- Dijous, 9 de novembre, a les 6,30 de la tarda: "Per sucar-hi pa" amb la Pepa

- Dijous, 16 de novembre: Audició musical amb Natàlia Nadal

- Dijous, 23 de novembre, a les 6,30 de la tarda: "Contes de la mar salada" amb en Bowi

- Dijous, 30 de novembre: Audició musical amb Natàlia Nadal

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **FIAT** LANCIA

Índex

Agenda	2
Editorial	3
Entrevista	4
Història	6
Excursió	7
Opinió	8
Notícies	9
Col·laboració	12
Cultura	17
Gent gran	20
Medi ambient	21
Teatre	22
Esport	22
Ensenyament	23
Guia de Serveis	24
Gastronomia	25
Demografia	26
Poti-poti	27

Per un grapat de dòlars

La primera vegada va guanyar dubtosament, però el president Bush va portar el món a una guerra il·legal i immoral en nom de la democràcia i la seguretat. I alguns fins i tot el van seguir, víctimes de la mateixa prepotència. Un home simple i una administració reaccionària dominada pel capital van dissenyar una croada neoconservadora per canviar el món. I certament és més tràgic que mai. Convençuts que com en un ranxo les idees es podien imposar a cop de fuet, el món cediria als seus deliris de sang i de petroli de la mateixa manera que havien guanyat les eleccions. La societat nord-americana, víctima del seu propi infantilisme, es va deixar instrumentalitzar per un fals patriotisme i una hipocresia de dimensions bíbliques. És el fruit inapel·lable de la seva evident i profunda ignorància. És trist i lamentable que un país tan imaginatiu es cregui els seus propis mites fins al punt d'atemptar contra la vida i la dignitat humanes. Igualment, els millors serveis d'intel·ligència del planeta no van preveure el que sabia qualsevol mestressa de casa de Barcelona: que allò seria un desastre fenomenal.

I la sang va córrer. Després, la realitat s'imposa i ara els nord-americans, fins i tot els neoconservadors, es desvetllen dels seus somnis imperials a base de cruels telenotícies. L'esperit bèl·lic es difumina i la guerra cansa. Ara, víctima de la seva pròpia ambició, el president es troba abandonat fins i tot pel Déu que tant ha gosat invocar. Tot i les seves conviccions religioses, mai no li ha importat matar, però ara ell i els seus estan perduts. Certament caldrà molt tacte i un gran acte d'enginyeria política per arreglar l'immens pastís en què ha convertit, per imprudent i mentider, l'escena internacional. Ja no gaudeix de l'autoritat necessària per afrontar amb èxit qüestions dignes de la seva posició. Esperem que Bush sigui un antídoto per projectes futurs i un exemple del que mai ha de ser un dirigent. Potser no serà mai jutjat per crims contra la humanitat, tot i l'immens dolor que ha comportat el seu mandat, però és de justícia que la història i la societat civil el retornin a la beguda en algun pub perdut de Texas, i que cada nit se li apareguin els fantasmes de tots els milers d'innocents morts per simple estupidesa.

La Farga no se solidaritza necessàriament amb les opinions expressades en els articles signats. La Farga autoritza la reproducció dels articles sempre que se n'indiqui la procedència

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

membre de:

 A C P C
 Associació
 Catalana
 de la Premsa
 Comarcal

ANY XXVII NÚM 235 NOVEMBRE DE 2006

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
 Passeig Verdaguer, 1

Tels 972 23 04 98, 972 23 85 78

A/e: farga@viladesalt.org

COORDINADOR: Ramon Torramadé

CONSELL DE REDACCIÓ: Rafel Sala, Ramon Torramadé, Agapit Alonso i Pont, Joan Boada, Carme Torrent, Joan Corominas, Agnès Cabezas, Lluís Mateu, Anna Clarà i Josep M. Pla.

COL·LABORACIONS:

Josep Boó, Fermí Sidera, Jordi Matas, Joan Serrat, Ferran Márquez, Catalina Soler, Josep M. Rodríguez, F64 Photo.

PORTADA: Tardor, foto de Dolors Cabratosa.

MAQUETACIÓ: 7 de disseny

CORRECCIÓ: Toni Rusalleda

DISTRIBUCIÓ: Josep Palmerola

ADMINISTRACIÓ: Rafel Sala

IMPRESSIÓ: Impremta Pagès

DIPÒSIT LEGAL: GI-356-1979

amb la
 col·laboració de:

Generalitat de Catalunya

“La cultura no es pot definir, no es pot encasellar perquè no té límits”

Nom: Mostafà Shaimi

Edat: 32 anys

Professió: Dinamització comunitària amb el Grup EINA

Nascut a: Oujda, viu a Catalunya des de fa 8 anys i a Salt des de fa un parell de mesos

Grup EINA: EINA coordina diferents projectes que tenen com a objectiu general el treball per la convivència, la cohesió social i la millora de les condicions materials de vida de les persones. Aquesta tasca es realitza a través de la formació, activitats de sensibilització i donant suport a processos d'organització i de dinamització comunitària en l'àmbit veïnal.

Cada dia sentim en els mitjans els mots 'immigració', 'interculturalitat', 'integració' ... però què volen dir exactament? Per què uns són immigrants i els altres estrangers? Si no he ballat mai una sardana vol dir que no sóc del tot catalana? Diem integrar per no dir reconvertir als nostres

hàbits? Quina és la nostra identitat? Id-entitat...idèntics a què i de quina entitat? Hi ha molts conceptes que manegem en el nostre dia a dia i que tenen un significat molt rellescós.

M. Delgado: quienes no son como la mayoría y a los que se aplica todo tipo de denominaciones de origen especiales que, en el fondo, confirman la situación de excepcionalidad en la que se les presupone atrapados: “minorías étnicas”, “inmigrantes”, “gente de otras culturas”..., es decir, personas a las que se aplica una marca de “diferentes” que los distingue del resto de seres humanos, etiquetados como “no diferentes” o “normales”.

-Explica'm una mica la teva història. Com és que decideixes venir aquí?, com va ser el teu viatge?

-Vaig decidir venir perquè el meu pare vivia a Vic. Ell va venir molt abans, em sembla que cap allà el 89. I la primera vegada que vaig venir, t'estic parlant del 94, ho vaig fer amagat en un vaixell de viatgers, en un 'transmediterrània'.

-No hi devia haver tants controls com ara, suposo.

-N'hi havia, però no tants. Avui dia és impossible fer el que vaig fer en aquell moment. La mateixa infraestructura del port ara ja no permet que la gent entri fins on hi ha el vaixell. De fet, jo era allà perquè el meu pare havia de venir cap a Catalunya i li vaig fer la broma, 'i si intento marxar' i em va contestar 'si pots...' Vaig tenir sort que per algun motiu tècnic l'hora de sortida es va retardar algunes hores. Va dormir molta gent al mateix port i tot era una mica caòtic. Així, l'endemà al matí vaig poder colar-me al vaixell.

-És a dir, que va ser una decisió gairebé espontània, que vas marxar just amb el que duies a sobre...

-Venia a jugar a futbol, jugava amb

un equip que seria com una segona divisió d'aquí. Anava, no amb la roba de l'equip, però sí vestit d'esport. Va ser totalment d'imprevist, tot i que la idea de viatjar existia en mi. El que vaig fer aquell dia, de fet, ho havia intentat moltes vegades. I això que jo estudiava a la universitat, no em trobava en la situació d'alguns dels nanos que a vegades veiem, sense família, viatjant sota camions, per exemple.

-I per què decideix marxar, una persona universitària que no té una situació d'extrem malestar?

-Per la situació del país d'origen. Quan vius en un país que no té possibilitats, independentment de la teva situació intel·lectual, vols sortir-ne. Jo havia estudiat només un parell d'anys de filosofia, però hi ha molts llicenciats que també han marxat del país. És una qüestió que, per mi, té una doble causa: econòmica però també social.

-A què et refereixes exactament?

-Econòmicament està clar que hi ha una manca de possibilitats. O treballes amb una precarietat brutal, 12 hores cada dia per 100 euros al mes, o tenir diners a la butxaca és molt complicat. I bé, el tema social, la societat marroqui-

na és una societat molt castigada després del règim de Hassan II, que va ser molt dur. No pots dir-hi la teva, i no parlo de grans discursos polítics sinó de coses senzilles que et poden fer acabar a la presó. Tot això fa que es respiri un ambient molt asfixiant.

-Es pot veure aquesta repressió en les persones que avui viuen a Salt.

-Hi ha tota una cultura de por que es manifesta en el llenguatge amb moltes dites, moltes maneres de fer. I quan la gent ve aquí, arrossega tot això. Per exemple, si diem fem una associació, encara que sigui purament cultural, només pel fet de pronunciar 'associació', la gent se'n desentén. Per això els marroquins tenen problemes per associar-se. Bé, parlant en termes generals. Allà sí que hi ha tot un sector de la societat molt polititzada, gent que va a la universitat sobretot, però hi ha molta part que pateix les conseqüències de la repressió de Hassan II.

-Pel que m'expliques, a mi em recorda la generació víctima del franquisme d'aquí...

-Sí, però és una mica diferent en el sentit que quan hi ha una dictadura

explícita, es crea una oposició també molt forta. I conscient, perquè no et falten arguments per estar en contra. En canvi, el cas del Marroc ha estat més subtil. Tu pots viure més o menys com vulguis, aparentment, però hi ha alguns temes que no pots tocar. Al Marroc, els berebers, per exemple, podien parlar bereber tranquil·lament, entre ells. Però en el moment en què vulguin reivindicar algun aspecte social, aleshores no els deixaran fer aquest pas.

-Es tracta d'una repressió gota a gota, més subtil...

-Molt subtil i molt intel·ligent. De fet, una de les virtuts que tenia Hassan II, i això no ho dic jo sinó que són paraules de molts historiadors i analistes polítics, és que era una persona molt intel·ligent, amb grans coneixements. Lamentablement, però, no els va invertir per fer avançar el país sinó per controlar. Per això, jo, que treballa amb aquests temes, costa tant mobilitzar la gent d'origen marroquí, perquè han viscut aquesta repressió durant molt de temps.

-Em sembla molt interessant aquesta explicació, perquè sovint el que s'utilitzen són arguments que relacionen aquesta actitud al fet religiós.

-Si parlem de la societat marroquina, en general, no és una societat extremadament religiosa. Malgrat que siguis musulmà, ho ets com qualsevol persona que és cristiana o catòlica, però que viu sense que la religió hi tingui un pes específic. Pot haver-hi una sèrie de normes, de dogmes, que estan en la religió i a la societat, però que són culturals, que no tenen una connotació religiosa específica.

-La teva feina, exactament, en què consisteix?

-Estic dins una associació que es diu EINA. És una entitat jove, que ha nascut fa poc i que treballem a partir d'una sèrie de propostes que creiem que fan falta al municipi. Jo faig una tasca de dinamització comunitària, de treball amb veïns. El projecte concret en què treballa ara és donar suport a les comunitats de veïns que estan constituï-

des però que no estan funcionant. Hem començat a la zona del Grup Verge Maria perquè és un punt que té força necessitats i on hi ha comunitats de veïns constituïdes a nivell legal, però que no estan funcionant de manera pràctica.

-I com va?

És una feina feixuga, és una feina de picar portes, de convocar reunions, etc. I té una part social, però també té una part legal que és important i que requereix un procés concret a seguir. Per això li diem dinamització i mediació comunitària, no pas cultural, perquè jo no crec massa en el concepte d'interculturalitat.

-Explica'm això...

-Jo no penso que estem parlant d'un xoc cultural. Ja el concepte en si de 'cultura' és molt difícil de definir... No sóc antropòleg, però partint de la meua experiència, del que m'he adonat és que la meua cultura no la puc definir, no la puc encasellar perquè no té límits, és dinàmica i està en constant transformació. Per tant, si jo dic que la meua cultura és catalana, de seguida haig de pensar en què consisteix la cultura catalana... pa amb tomàquet, sardanes... però per mi també és cuscus, tajín, festa del xai.. perquè també forma part de mi. Per això, nosaltres treballem perquè no hi hagi una escisió social, que no hi hagi una desigualtat. La resta són maneres de fer que cadascú les té diferents. Són maneres de fer que vénen determinades pel context vital de cadascú i que les té en Joan, en Mohamed o qui sigui.

-I com valoren la situació de l'immigrant en aquest país?

-Com diu Manel Delgado, un antropòleg de Barcelona, amb el tema d'immigració s'està donant una gran contradicció. Per fer-ne una imatge gràfica: seria la d'una persona que per un costat està rebent una carícia i per l'altra una bufetada. Les polítiques que hi ha ara no tenen una línia clara de treball, naveguen totalment.

-Què vols dir?

Per exemple, hi ha algunes tasques d'inserció laboral per dones immigrades molt interessants, però

per altra banda, la llei d'estrangeria funciona de manera que quan arriba una dona amb el seu marit, només se li dona un paper de residència, no un permís de treball. Aquesta dona no pot incorporar-se al món laboral, per poder fer-ho necessita un precontracte i esperar la tramitació que pot tardar més de 6 mesos. Quin empresari està disposat a fer un precontracte i esperar 6-8 mesos? I si, pel que sigui, vol separar-se el marit, què farà? No hi ha una situació d'igualtat. Casos com aquests, molts. I això passa a nivell estats, autonòmic i local.

-I ara que vénen eleccions, quines polítiques caldria seguir per millorar tot això?

-Una de les coses més importants és el marc legal. Vivim en una societat que cada vegada ve més regulada per temes jurídics. En el tema de la immigració hi ha per damunt de tot la llei d'estrangeria. A banda que aquesta llei sigui injusta i tingui uns articles inconstitucionals, afecta molt a la vida quotidiana i crea una separació social. El canvi primer, ha de venir per aquí, després pel tema dels recursos. I això ho dic com a ciutadà a qui li agradaria que hi hagués una inversió en aquests temes. La qüestió de fons és aquesta: tema legal i tema de recursos. A partir d'aquí, jo crec que la gent no és ni tonta ni racista. La gent conviu, naturalment.

Agnès Cabezas Horno

El federalisme i la revolució cantonal foren dos elements definitoris de la I República (11 de febrer de 1873 - 29 de desembre de 1874), etapa que alhora clausurà el Sexenni Revolucionari o Democràtic (1868 - 1974), per donar pas al període de la Restauració. Al Sexenni s'hi arribà per l'esgotament i la impopularitat de les forces polítiques del moderantisme i de la monarquia d'Isabel II, juntament amb la primera gran crisi econòmica del capitalisme espanyol. Els sectors polítics marginats presenten un programa de democratització i liberalització econòmica en la Revolució de Setembre de 1868, la Gloriosa, que comporta l'exili de la reina. És nomenat un govern provisional presidit per Serrano, que convoca eleccions. L'Assemblea Constituent de 1869 elabora una nova Constitució i opta per una monarquia democràtica. El general Prim aconsegueix que les Corts aprovin la candidatura d'Amadeu de Savoia, coronat el novembre de 1870. El poc suport polític i popular, la tercera guerra carlina, l'aixecament cubà, les insurreccions federalistes, les divisions internes de l'exèrcit, la dificultat d'arbitrar el joc polític i el trencament del govern fan inviable el règim d'Amadeu I, que abdica el febrer de 1873. Llavors les Corts, amb una aclaparadora majoria, voten la proclamació de la República.

La seva curta vida es deu a la inestabilitat política i social i la no modificació de les estructures econòmiques i socials simultàniament a les legals. Es va abolir el sistema de quintes i l'exèrcit es convertí en una força de voluntaris, reprenent la vella pràctica del miliciat. El col·lapse militar permetrà l'avanç carlí i la revolució cantonal. A Catalunya s'evita in extremis la proclamació d'un estat federal català i al sud i al llevant peninsular es proclamen repúbliques cantonals. Uns quants trets a l'aire del general Pavía, capità general de Madrid, acaben amb les Corts Constituents la nit del 3 de gener de 1874. Pavía lliura el poder a un govern nacional presidit per Serrano, que continua la

guerra carlina. Però l'aristocràcia madrilenya, els terratinents castellans, la burgesia catalana i l'exèrcit s'han passat a l'alfonsisme. El cop del jove general de brigada Martínez Campos a Sagunt, el 29 de desembre de 1874, i el pronunciament de l'exèrcit del nord durà Alfons XII al tron, que desembarca triomfalment el 9 de gener de 1875 a Barcelona.

Pi i Margall és el teòric del republicanisme federal. Serà amb Las Nacionalidades (1876) que arriba a la maduresa del seu pensament. El model són les constitucions suïssa, alemanya i nord-americana. Afirma la llibertat de l'individu, dirigit únicament per la seva raó, i critica la religió propugnant el laïcisme. És partidari, en economia, del liberalisme, però amb la intervenció de l'estat. El nou règim ha de ser republicà, democràtic i federal, on per lliure consentiment s'hi uneixen els individus i els pobles. La revolució cantonal no respon a un moviment de masses, d'aquí la seva debilitat i violència, i no és una, sinó tres amb ambicions distintes. Una de regional autònoma, una de social per capgirar l'ordre social establert i una revolució política de petits burgesos. Al Principat s'adopta el federalisme com a mitjà per retornar a les regions la seva personalitat històrica. Moviments d'homes conservadors i tradicionalistes, burgesia local costumista i romàntica. És el cas de Valentí Almirall, fundador al 1870 de la Jove Catalunya. Al país la revolució del 68 va tenir un fort caràcter antiborbònic. L'obrerisme actua públicament i es llença a les noves idees revolucionàries. Neix també el Partit Republicà Democràtic Federal. Els federals estan arrelats a les classes populars.

En les eleccions del 69 vanceren àmpliament. Aviat es produeix la divisió dels republicans, entre els parlamentaris (els benèvols) i les bases (els intransigents), els quals s'apunten al catalanisme. És la unió de federalisme i regionalisme. El mateix diari de Valentí Almirall era el Estado catalán i a finals del 68 escrivia les Bases para la cons-

titució del Estado de Cataluña. Es planteja la unió voluntària d'estats per constituir un estat federal peninsular on s'inclou Portugal. Des de diversos ajuntaments i la Diputació de Barcelona es demana la proclamació d'un règim republicà federal, però el que succeeix a Madrid s'observa com un signe de centralisme i conservadorisme. Es van produir manifestacions populars i la creació d'una junta revolucionària dirigida pels membres de l'obrerisme organitzat, que amb la pressió dels federals intransigents intentarà proclamar l'Estat Federal Català. Aquesta moció és derrotada a la Diputació, però s'aprova la dissolució de l'exèrcit i la seva conversió en un cos voluntari. Es crea una Junta d'Armament i Defensa contra els carlins. Figueras arriba a Barcelona i s'entrevista amb els membres de les Diputacions catalanes. Aconsegueix aturar el procés de separació, però alhora esclata el moviment cantonal al llevant i sud espanyol.

Seràn el camp andalús i la ciutat d'Alcoi els que protagonitzaren la revolta social. A Catalunya no es va produir un fenomen similar. La raó es podria cercar en la insurrecció carlina, en un comitè republicà local organitzat que es manté lleial a Madrid i on els obrers es mostren indiferents a l'internacionalisme. L'obrerisme, sobretot el tèxtil, es mostra contrari a un apoliticisme anarquista creixent. En canvi a Alcoi es desperten les esperances del naixent proletariat. Els internacionalistes d'aquesta ciutat, el 9 de juliol de 1873 promouen una vaga per aconseguir augments salarials i la disminució de la jornada laboral. Els amotinats s'apoderen de l'ajuntament i incendien diverses indústries i cases particulars, fins que són reprimits per diversos batllons i la Guàrdia Civil.

Joan Corominas

Benvolguts lectors d'aquesta revista. No voldria començar la meua petita crònica de l'excursió portada a terme el dijous 21 de setembre d'enguany, sense comentar-vos la meua nostàlgica decepció per la manca de participació en aquesta primera sortida després de la de set dies al País Basc. Vam rebre excuses de tots els costats. Un altre factor, les aglomeracions de festes i francament no poden anar a totes per molt que ho desitgin. Segur que sou conscients que un dels propòsits d'aquesta tasca excursionista és trobar-nos per conèixer nous indrets i, factor important i primordial, sentir-nos més companys i solidaris. Sempre hi ha records, anècdotes, fets i consells, per xerrar quan estàs en ruta, a la taula o passejant pels llocs visitats. Val la pena l'estona de camaraderia, no és temps perdut.

I ara sí, entrarem en el comentari del desenvolupament de la nostra primera sortida, a les portes de la tardor. Ruta cap a la Jonquera, per quedar-nos a esmorzar durant una mitja horeta i novament camí cap a la Catalunya Nord, per arribar al nostre punt de visita, les Gorges de la Fou, distanciat a uns dos quilòmetres aproximadament del poble d'Arles-Sur-Tech. Donarem raó de la nostra excursió, fent un resumit esborrany sobre aquest gegantescos penya-segats, fruits del rajolí d'aigua, el qual des de fa milers i milers de segles ha tallat l'enorme massa del penyal a una profunditat de dos-cents a dos-cents cinquanta metres. L'aigua ha vençut la pedra, formant el torrent tot menut, anomenat la Fou, que vol dir precipici, perquè acaba

de travessar dos quilòmetres en el fons d'un tall molt estret a través d'una muntanya de pedra. Permeteu-me una petita reflexió, la de la fortalesa de l'aigua, aquest element tan necessari pel nostre consum i existència i que pugui llaurar les roques i produir aquestes meravelles.

Caminant per una passarel·la metàl·lica per aquests congosts de la Fou, considerats els més estrets del món, trobem en el nostre recorregut una gran roca que sembla que aguanta els dos penya-segats, i que et fa la impressió que t'ha de caure a sobre teu, també el dibuix d'una àguila, la cova il·luminada Sant Joan Baptista, els Trabucaires (que té la seva història), bancs per reposar, i escales, on la més alta té quaranta-dos escalons, sí vaig comptar-los bé (som humans, i podria equivocar-me), fins arribar a un mirador amb dos seients apropiats per al descans, i després marxa enrere, havent realitzat un passeig d'uns mil cinc-cents metres, amb una durada d'hora i mitja aproximadament, degut al pas tranquil i sense presses, que és el més aconsellable. (som gent gran, joves d'esperit, però amb limitacions per a competicions extremes).

A l'hora prevista ruta cap a Tapis per anar a dinar, complint les exi-

gències dels sibarites de la gastronomia. I aclarim-ho, va agradar a tothom, i el que es queixa és per vici i costum. A la tarda visita per fer temps al poble de Maçanet de Cabrenys. Passejada pels carrers del poble, aquella hora de la tarda vam trobar poca gent, i l'església que volíem anar a visitar, tancada. Això ja és normal, en aquest temps de furts i saquejos als temples tota precaució és imprescindible i necessària. Tornada cap a Salt, i a l'espera que per a la propera excursió ja programada pel dijous 19 d'octubre, al PARC SAMA de Cambrils, puguem comptar amb més empenta i requesta de socis excursionistes.

Ferran Márquez i Morgade

gestió i assessoria
fiscal oral

ASSESSORIA CASELLAS

Major, 297 - baixes de Salt Tel 72 23 41 55 9 Fax 24 51
e-mail: masburch@economistes.com

Festa de l'arbre

Ja sé que falten mesos per a la festa de l'arbre que cada any organitzen el Club Tramuntana i l'Ajuntament de Salt, però com que el temps vola, voldria exposar uns punts de vista referents a aquesta festa. Penso que és un fet important que se celebri la Festa de l'Arbre per conscienciar la població, tant joves com adults, de la relació necessària, amb el degut respecte amb la natura. Encara que jo hi faria alguns retocs perquè fos més participativa aquesta Festa. Una cosa, però, caldria tenir en compte, ja que sobretot, els arbres que es planten al marge del riu Ter no se'n salva ni un quan arriba l'estiu i que no en queda cap de viu ja fa tres o quatre anys que passa. S'hauria d'estudiar la fórmula perquè la Festa fos una festa de veritat i no un compromís forçat per seguir una tradició ambiental que hauríem de mantenir amb tot el bé que comporta. I sobretot que no resulti un desengany per a la mainada que participa en la plantada i veu l'arbre mort. Si cal plantar menys arbres, se'n planten menys, però amb la cura necessària perquè arrelin i visquin molts anys. Que es mantingui la il·lusió viva per a l'any següent tornar-hi. A part d'aquesta Festa, trobo molt encertada les iniciatives municipals que en les remodelacions dels carrers

del poble s'eixamplin les voreres i s'hi plantin arbres, els arbres són vida i donen vida i una alegria a l'esperit que tots podem copsar i compartir. Només un detall, s'hauria de comptar amb la possibilitat que algun d'aquests arbres, pel motiu que sigui, es mori. Doncs bé, replantar-lo i no deixar que passi el temps amb l'esquelet a la vista i quan arribi la primavera el podem veure verd i tornat a florir. Allà on els responsables de la via pública haurien de ser més actius és quan es donen permisos d'obres que afecten el carrer; que s'aixafi un banc es fàcil de reparar, quan es malmet un arbre que encara ens sembla que forma part del mobiliari urbà, és un ésser viu i caldria respectar-lo com a tal. Perquè no s'obliga a l'empresa res-

ponsable de l'obra a protegir-lo?. No s'hi val a dir que si el malmetem en plantaran un altre. Per moltes raons: perquè ja desentonaria la mida, potser perquè ja no serà de la mateixa classe i més que res perquè, encara que no es mori, les branques trencades i alguna nafra a l'escorça del tronc, serà un perjudici per a la seva creixença per les malalties que pot agafar degut a l'exposició als fongs que s'aclimaten a les cicatrius obertes.

Ramon Torramadé

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques Gestoria Administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels 972 20 88 54/972 20 13 55
Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Païssos Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - 17190 SALT

No, no és pas que s'organitzin caravanes amb pic i pala en busca d'or per l'oest americà. A Salt el busquen amb excavadores canviant la fisonomia del poble. Tant li fa el carrer, però sobretot al carrer Major sembla que els constructors s'han posat d'acord a veure qui fa el forat més gros. D'un dia per l'altre, allà on hi havia una casa hi veus un forat; algú podria pensar que què carai busquen per aquell fons. No res, fan el fossar per assentar-hi uns fonaments prou resistents per aguantar-hi una estructura d'una nova edificació que multiplicarà les vivendes. La construcció es la nova cultura de la terra promesa, abans estava destinada al conreu, ara la terra resulta més productiva plantant-hi ciment i ferros sense haver-se de

preocupar de si l'anyada en sortirà afectada per la calor o pel fred. I que el rendiment serà segur es demostra en el canvi que estan fent molts carrers de Salt, que encara que ens sembli progrés no fa més que despersonalitzar la visió d'uns sectors prou coneguts del poble. Dèiem la febre de l'or. Alguna relació deu tenir l'auri metall amb els totxos quan hi ha tanta fal·lera a enderrocar cases per aixecar-hi edificis. Sí, algú pot dir que fa més ciutat; el que és segur és que s'està despersonalitzant la memòria dels carrers. Que tinguem sort i se n'escapi el Barri Vell de tanta febre. Ja sabem que segons els anys de vida de certes cases, aquestes estan catalogades com a edificacions a protegir; el que em sembla que caldria, però, seria una protecció

global que emparés totes les façanes del Barri mantenint l'estructura forana amb el manteniment necessari del nucli central per distingir-lo i donar fe dels més de mil anys del naixement del poble. Segur que cap d'aquestes cases té aquesta edat, és igual, totes formen part del conjunt.

I encara que em repeteixi, no sé com s'autoritza o es fa la vista grossa des dels despatxos dels responsables municipals, quan portalades i finestrals es transformen en absurdes visualitzacions que per cridaneres fan mal a la vista: alumini lacat blanc. Que la fusta té molts inconvenients que l'alumini evita? I tant que sí! No és contra l'alumini que em queixo, és contra aquest color blanc més propi de noves urbanitzacions que de cases centenàries en el marc d'un barri vell.

Sembla que ara, amb la construcció d'un aparcament dissuasori i amb els projectes aprovats de fa temps de reforma i millora del Barri Vell, alguna cosa canviarà en benefici seu. Esperem-ho amb il·lusió i també que tant enderrocamment de cases no converteixi Salt en un Poble Nou, sense història.

Camina Mira i Observa

notícies

L'increment de la freqüència de les línies d'autobús entre Girona i Salt començarà a aplicar-se a partir del 16 d'octubre. En aquest data també es posarà en funcionament una nova línia d'autobús que uneix tots els punts de Salt i per tant, perme-

trà moltes noves connexions amb altres línies que arriben als jutjats de Girona, al barri de Taijalà o a Vilablareix.

Línies d'autobús

Aprovada la comunitat de regants de la sèquia.

Els pagesos de la sèquia Monar assoleixen una fita històrica. Dimecres a la tarda es va celebrar al Teatre de Salt una segona reunió de propietaris d'hortes i arbres regades per la sèquia Monar. En la primera reunió mantinguda el 10 de maig, els propietaris van aprovar constituir-se en comunitat de regants i van delegar a una comissió la redacció d'uns estatuts i

un reglament. Els propietaris van aprovar per aclaparadora majoria la proposta d'estatuts i reglament i van autoritzar iniciar el procés per sol·licitar la concessió d'aigua a l'Agència Catalana de l'Aigua.

Els Ajuntaments de Salt, Girona i Bescanó han donat i seguiran donant suport tècnic i logístic als propietaris per facilitar la recollida d'informació i els tràmits necessaris.

Els propietaris de regadius de la sèquia Monar van intentar constituir-se com a Comunitat de Regants l'any 1955 i el 1987, en ambdues

ocasions no va ser possible culminar el procés. Finalment s'ha fet un pas ferm en la preservació de l'activitat agrícola a l'entorn d'una de les sèquies més antigues de Catalunya.

Ràdio Salt posa en marxa una nova radio-fórmula basada en les músiques del món

Ràdio Salt (97.7 FM) ha engegat la seva programació, que incorpora una nova radio-fórmula que inclou músiques de tot el món. L'oferta musical de Ràdio Salt combina clàssics de rock, el jazz o el rythm & blues amb músiques procedents de l'Àfrica, Amèrica, Àsia i especialment peces de l'àrea mediterrània. D'aquesta manera es pot escoltar una peça de rock en català, seguida d'una cançó de Yossou

N'dour, a la que pot seguir una cançó grega, o dels Balcans... La voluntat és recollir musicalment la diversitat musical del món i de la mateixa vila de Salt.

La nova programació compleix amb escriure la norma de programar un 25 per cent de les cançons en català i incorpora nous espais, com un programa esportiu els diumenges a les nou del vespre, magazines informatius -on es tracta de l'actualitat a Salt i Girona-, programes per a la gent gran i fets per gent gran, espais dedicats al cinema, a la música clàssica, a les darreres tendències musicals, poesia, entrevistes en profunditat, ...

Una part important de la programació de l'emissora es destina a

les entitats de la vila, que tenen la possibilitat de fer el seu propi espai. Es el cas de l'Agrupació Fotogràfica, de Salt Sardanista, de les parròquies... Un total de nou entitats tenen programa aquesta temporada.

Ràdio Salt es pot sentir a l'àrea urbana de Girona-Salt les 24 h del dia, al 97.7 de la FM i gran part de la programació és elaborada pels més de 40 col·laboradors que cada setmana s'acosten als seus micròfons per fer-hi un espai.

Podeu seguir l'actualitat de l'emissora a la web <http://www.comemissores.com/rsalt/>

Ràdio Salt

Curs d'ajuda a domicili

Es presenta a Salt un curs per a la formació d'Auxiliars d'Ajuda a Domicili

Va obrir la roda de premsa l'Alcalde de Salt, el senyor Jaume Torramadé i Ribas, que va fer esment de la

importància de poder oferir a Salt, a l'Escola de Fisioteràpia Garbí i amb titulació UdG, un curs de formació per la figura del cuidador informal, sigui un familiar, sigui una persona voluntària, o d'algú contractat sense formació prèvia que tingui al seu càrrec una persona més gran, dependent i/o discapacitada.

El Servei d'Ajuda a Domicili reconeix ja la figura del cuidador més informal i conjuntament amb el sector privat, en el nostre cas amb el finançament de Novartis, volem aportar formació i capacitar el cuidador no formal perquè sigui capaç d'ajudar i cuidar amb la màxima seguretat per la persona atesa, amb garantia i màxima

Curs d'ajuda a domicili

qualitat, i evitar també que aquests cuidadors, per manca de coneixements, amb poc temps perdin els nivells mínims de salut i es converteixin en persones susceptibles de requerir atencions especials.

L'atenció a les persones grans amb dependència és un repte que necessita, per una banda, més diner públic, i per l'altra cooperació del sector privat, cooperació amb el tercer sector i poder donar i dotar d'eines i recursos per garantir el suport de la família.

La idea central del curs de formació d'auxiliar d'ajuda a domicili és 'ajudar a qui ajuda' partint de la realitat social.

El que s'ha aconseguit conjuntament (Ajuntament de Salt, Escola de Fisioteràpia Garbí, UdG i Novartis) és elaborar un pla d'estudis que contempla una formació teòrica, on s'estableixen els mínims coneixements necessaris per garantir una

cura de qualitat i segura, sense riscos per al cuidador i per al cuidat. La presentació d'aquest curs es farà el proper dia 16 d'octubre i s'estructurarà en 9 blocs de temàtica, com són coneixement de l'ésser humà en el seu aspecte físic, psíquic i social, anatomia i fisiologia de l'ésser humà, antropologia i cultura, classificació i tipus de dependències, coneixements bàsics de patologia mèdica, els grans síndromes, dispensació de medicaments, dosificacions, conservació, economia familiar, conceptes de dietètica, autonomia i activació en geriatría, tècniques bàsiques de massatge en geriatría, jocs i oci, neteja i desinfecció, etc.

El curs tindrà una durada del 6 de novembre al 20 de desembre d'enguany i les classes es faran tots els dilluns i els dimecres al matí, de 9.30 a 12.30 h.

La capacitat màxima del curs serà

de 50 persones, i està destinat majoritàriament a familiars que cuiden gent gran i a persones sense formació prèvia.

Assistents:

Per part de l'Escola de Fisioteràpia Garbí:

Dr. Rafael Aran.

Dr. Toni Narbona.

Per part de l'Ajuntament de Salt:

Alcalde de Salt, Jaume Torramadé

Per part de Novartis:

Dra. Eva Fuster, metgessa responsable de l'àrea osteoarticular.

Per part de la Fundació Universitat de Girona:

Isabel Llauger.

Per a més informació podeu contactar amb:

Doctor Narbona de l'Escola de Fisioteràpia Garbí (972 405 130).

Eva Fuster, metgessa responsable de l'àrea osteoarticular de l'empresa Novartis, telèfon 629 230 590.

Mens sana in corpore sano

Mens sana in corpore sano, això deien els grecs... a qui no li agrada asseure's al sofà tranquil·lament mirant la televisió i menjant qualsevol laminadura? A qui no li agrada estar-se fins al migdia dormint? Actualment portem tots una vida molt sedentària, de fer la feina asseguts, davant d'una pantalla i amb l'aire condicionat al costat. Tot ens fa mandra, fer activitats on hi hagi esforç físic, sonen massa cansades. L'obligació d'aixecar-se aviat per suar una mica i portar una vida sana és massa sacrificat comparat amb la comoditat del sofà, oi?

Però qui ha sortit d'aquest sedentarisme, ha provat el millor elixir per sentir-se millor i la comoditat del sofà deixa baix el llistó comparat amb la satisfacció d'haver tingut un dia diferent.

Tot comença amb la voluntat, què és això? La voluntat? Doncs, són les forces que ens arrenquen del sofà i ens fan sortir al carrer, o aixecar-nos aviat per anar a suar.

Fer excursions sempre es fa pesat, ara m'haig d'aixecar per pujar una muntanya? ... s'hi està molt bé al llit!! Però un cop de voluntat ens fa saltar del llit, agafar la maleta, preparar l'esmorzar, calçar les xiruques i anar a buscar camí.

El sol encara ha de sortir...tornes a dubtar què fas? Si el gall encara no ha cantat!

Dividem l'arribada, allà lluny, una muntanya que no recordem ni el nom... comencem a pujar, hem d'agafar el ritme. Els primers metres són els pitjors, comences a suar, ja no saps com respirar i les cames et fan mal, però no et pares, tens ganes d'arribar al cim. La comoditat del sofà continua en ment però desapareix pensant en la satisfacció d'admirar la vista del paisatge i poder firmar per deixar testimoni del cim fet. La caminada es fa eterna, sort que agafes el ritme ràpid i t'entretens xerrant

amb els companys excursionistes. Per fi! El camí es comença a fer més pla, ja som a dalt... el cim és més a prop i el cansament va minvant. L'emoció és més forta quan la vegetació comença a desaparèixer i divides la creu que indica el punt més alt del cim, ja hi som! Les fotos de rigor, les felicitacions, banderes, firmes al llibre de visites... per fi! Un cim fet!

Ja no estàs cansat, només suat, però els pulmons plens d'aire pur, l'esforç ha merescut la pena i la pregunta clau... Quin és el pròxim cim?

Anna Clarà

col·laboració

Aquest any n'ha fet setanta que una de les tres potes del trespeus sobre el qual Espanya es va començar a fer i ha fet sempre bullir l'olla, la bota militar, es va posar en marxa per foragitar del seu pati d'armes els okupes republicans que s'hi havien 'colat' per l'estreta escletxa de les urnes i que ells, gent d'ordre, de missa i de mala hòstia (disculpin), no podien tolerar. Les commemoracions de la funesta data del 18 de juliol de 1936 han proliferat, aquest estiu passat, i també les anàlisis d'aquell aixecament feixista i les dramàtiques conseqüències que va tenir, sobretot entre la gent de les classes populars dels vells pobles peninsulars sotmesos a toc de trompeta, una vegada més, als designis de la Santíssima Trinitat castellana: els terratinents, el clero i els militars, encaterinats amb la seva bonica joguina i determinats a no compartir-la amb ningú, i menys amb una colla de pollosos amb idees revolucionàries i descreguts.

Per deixar constància una vegada més de l'honorable denominació d'origen d'aquest matrimoni a tres bandes tan ben avingut, i les glorioses fites que ha conquistat al llarg del temps i a l'ample del món, el 12 d'octubre passat la plana

major, encapçalada per sa altesa reial, es va congregar puntualment al Desfilómetro madrileny, cadascú d'ells amb la seva disfressa corresponent, a rendir honors a l'Exèrcit espanyol, que llueix en el seu currículum haver comès una guerra contra la meitat de la població del país que diu defensar, sempre sota jurament.

Dotze d'Octubre: Fiesta de la Hispanidad, dia del Pilar, festa de la Guàrdia Civil (que és un cos armat i militaritzat, per si cal recordar-ho, i per tant un pilar fonamental de l'Estat de matriu castellana)..., tot lliga, i lliga tan bé que sembla un poema, un poema obscè que tanmateix no els fa cap vergonya recitar cada any, peti qui peti, li piqui a qui li piqui... "Dotze d'Octubre? Res a celebrar!", diuen emprenyats i fastiguejats els descendents dels indígenes americans (i els altermundistes d'aquí que els hi fan de tornaveu) que varen ser 'descoberts' ara fa cinc segles pels castellans que van seguir en Colom cap al Nou Món. Resulta que el seu món, a l'altre costat del mar oceà, ja feia temps que funcionava a la seva manera, però les tropes castellanques van trobar que si els arrasaven primer i els espoliaven després a sac en traurien un gran benefici: farien funcionar els infidels (els que quedessin vius) a la manera castellana (i fent-los parlar en la llengua de l'Imperi, a més!) i alhora en traurien un gros botí amb el qual podrien consolidar i expandir pel Vell Món la manera castellana de funcionar, que bàsicament consisteix a funcionar a costa dels altres. Això sí: sempre en nom de la Creu i de bracet amb ella. I doncs, amb aquella bonica 'herència' rebuda d'Amèrica els hereus dels Reis Catòlics es van poder entre-

convertir el món en una extensió del seu soli patri...

I més o menys sense solució de continuïtat, amb batalles guanyades aquí, terres robades allà, amb victòries i revessos, fins a quedar més o menys allà on eren però havent-se rebentat el botí americà i tots els altres en estúpides aventures colonials, arribem al 1936, en què un militar gallec confinat per les autoritats republicanes a les Canàries, per les seves vel·leïtats sedicioses, va escapar-se dels seus vigilants i es va afegir, primer, i va encapçalar després la rebel·lió feixista contra la República legalment constituïda. I al cap de tres allargassats anys d'una guerra cruel i terrorista (en què l'aviació sublevada va bombardejar la població civil de la reraguarda, cosa que ningú havia fet mai abans), aquell homenet, de nom Francisco Franco, "un ésser mediocre, de poc interès personal, conspirador i d'escàs relleu com a estrateg militar", com el va dibuixar Albert Boadella fa tot just tres anys (qui ho diria!) a la pel·lícula "¡Buen viaje, Excelencia!", va instaurar un règim de terror i repressiu, il·legítim i il·legal (quina base jurídica tenia, si no?) amb el qual Espanya va quedar frenada en la història, però Catalunya va descobrir un cop més quina mena de monstre despietat era aquell que l'obligava a tenir-lo de company de viatge... "Caudillo de Espanya por la gracia de Dios", deia la llegenda franquista. Per la gràcia de Déu no ho sabem, però tenint en compte la talla personal, intel·lectual i moral del personatge, i la seva increïble trajectòria abans, durant i després de la seva guerra, el que està clar és que això que deia que era, ho era... per la patilla, pel morro, per la cara! Ras i curt: aquell dictador sinistre que vam haver de suportar durant tots aquells interminables anys era sobretot –si no ho era únicament– un grandíols, enorme i acollonant caradura.

Fermí Sidera i Riera

Ramon Fontserè, caracteritzat com a Franco de vell, passejant al costat de la seva dona, Carmen Polo (l'actriu Pilar Sáenz). "L'altre" també semblava de ficció, però per desgràcia era ben real... (Foto: El Dominical)

tenir durant anys i pany barallant-se amb tots els seus veïns i intentant

Un bon amic meu, gran nacionalista i d'esquerres, em va animar a anar a veure el partit de les seleccions nacionals de Catalunya i d'Euskadi. No em vaig fer pregar gaire, anar al camp Nou - el camp del Barça - per si sol, ja és un plaer. També crec que aquests esdeveniments de caire nacionalista - esportiu són molt importants i necessaris per anar fent petites passes fins arribar a la gran fita.

Ara bé, des que he arribat a casa, - no les tinc totes i hi vaig donant voltes - estic pensant realment com definir el que he anat a veure. Evidentment va ser un gran espectacle, però de què? D'afirmació de les nostres identitats catalanes? Sí, per què no. Efectivament, la gran quantitat d'estelades, de samarretes, de pancartes, de crits contra el país veí, de cançons catalanes, etc., així ho fan pensar. Però vols dir que 56.000 persones són suficients - tal com diuen les nostres autoritats - per dignificar i demanar una entitat tan nacionalista i tan catalana com és aquesta. Sincerament no vàrem ser capaços ni d'emplenar les dues primeres graderies del camp Nou (la tercera ni la van obrir). Quan juga el Barça, amb aquesta entrada, diríem que estem en crisi, que la gent està cansada, que l'equip juga molt malament, etc., sonarien totes les alarmes. Catalans, no ens enganyem, aquesta diada

no va ser un gran èxit, va tenir un aprovat just i prou. Deu ser que la gent està cansada de demanar tantes coses- entre tantes, les seleccions nacionals - i no ens fan ni cas, o sigui pel que sigui, el cas és que ens estem acomodant, i sincerament, - com diu el meu amic - sense lluitar no aconseguirem res.

Hi vaig donant voltes i penso que també podria ser un esdeveniment de caire polític. La veritat és que de polítics a la llotja, n'estava ben ple. De polítics que estan governant i d'altres que aspiren a fer-ho. Però si tan important era aquesta reivindicació, com pot ser que el president de tots els catalans ar-

ribi tard - fent esperar el president d'Euskadi i a tot l'estadi -, després de sonar els himnes nacionals dels dos països. Ja ho veieu, ni el nostre màxim representant, el president de tots els catalans, s'ho creu.

Serà potser un esdeveniment esportiu? Hi va haver moltes ganes, però de futbol, la veritat molt poc. Tampoc es pot demanar gaire més a un grup de jugadors que pretenem que juguin junts una vegada a l'any. Mai esportivament parlant jugaran com un equip. Si això fos oficial, segurament ja trobarien altres dates per poder entrenar junts i anar formant un grup compacte, que jugués més sovint i finalment ho fes com un equip. No ens enganyem, alguns jugadors van venir a la convocatòria perquè no els van cridar de la selecció espanyola.

Ja ho veieu, no va ser un esdeveniment d'identitat, no va ser un esdeveniment polític i no va ser un esdeveniment esportiu. Què va ser?. Per què la gent va a un acte com aquest?. Crec que per sentiment, per estimació a uns ideals. Quan veig que famílies enteres estaven cantant l'himne català, amb il·lusió, amb sentiment, això et dóna esperances. Penso que encara no està tot perdut, però el camí és molt llarg, només acaba de començar.

Rafel Sala

L'estiu del 1977, els diaris i la premsa en general anaven plens de política. Tot el procés de la Transició, culminat en la celebració de la primeres eleccions democràtiques des del temps de la República, n'havia disparat tant l'interès, que la resta de les notícies solien quedar postergades a una segona fila. Tot i així, duran força temps la premsa va dedicar espai a la situació creada a les facultats de medicina davant de la forta demanda per accedir-hi d'un munt d'estudiants. Mentre els degans de les facultats demanaven insistentment al govern que limités el nombre de places a la disponibilitat de llits hospitalaris per a pràctiques, els estudiants, ben entrenats en l'art de la mobilització política, no paraven de demanar-ne el lliure accés. Al final el govern va cedir a les pressions dels estudiants enfront de la demanda dels degans. Enmig d'una situació econòmica desastrosa, amb un nivell d'atur que no parava d'augmentar de manera accelerada i amb uns carrers ocupats bona part del temps per tota mena de manifestacions, el govern segurament deuria pensar que era millor que un bon nombre de joves estigués entretingut estudiant que no pas empipats i mobilitzats al carrer.

Va ser amb aquesta conjuntura que els col·legis universitaris de Lleida i Tarragona es van proposar i van aconseguir iniciar els estudis de medicina a les seves respectives demarcacions. Amb el pas del temps, aquests es consolidarien totalment i donarien lloc a les facultats de medicina de les seves universitats. A Girona també es va parlar de la possibilitat que es

poguessin realitzar els estudis de medicina en el seu Col·legi Universitari. Però aquest amb prou feines acabava de sortir d'una seriosa crisi econòmica i els seus responsables, amb l'experiència apresada, no estaven disposats a tirar endavant els nous estudis si les institucions no n'asseguraven la viabilitat econòmica. Les institucions gironines d'aleshores no van respondre a la crida i el tren va passar de llarg. Girona va continuar amb una escola d'infermeria que en aquella època només permetia d'accedir-hi a les dones.

Quasi trenta anys després, aquesta vegada amb el suport de les institucions, sembla que és factible que Girona deixi de ser l'única província catalana sense estudis de medicina. El dèficit actual de professionals de la medicina, la tendència també actual a integrar els estudis de medicina dins de facultats d'estudis de la salut i la importància cada dia més gran dels estudis de postgrau ho han de facilitar.

La perspectiva de la nova facultat ha obert el debat sobre la seva ubicació. El suport institucional de què he parlat abans s'ha concretat en l'oferiment de terrenys per part dels Ajuntaments de Salt i de Sarrià de Ter, a tocar del Parc Hospitalari Martí i Julià en un cas i de

l'Hospital Josep Trueta en l'altre. Els estudis de medicina i també els d'infermeria, de sempre, han anat lligats a l'ensenyança pràctica al costat del llit del malalt. Històricament aquesta activitat s'ha realitzat en els anomenats hospitals clínics i universitaris. Més recentment, l'augment d'estudiants i de grans hospitals públics va comportar que les facultats de medicina s'organitzessin en diferents unitats docents, cada una d'elles lligada a un centre hospitalari. Aquesta hauria de ser, al meu parer, l'opció a plantejar des de Salt en relació a la futura Facultat de Ciències de la Salut. No oblidem que si bé el Trueta és el centre hospitalari de referència de les comarques de Girona, l'hospital de Salt ho és de l'especialitat de psiquiatria i està cridat a ser-ho de la de geriatria i de l'atenció sociosanitària.

Els espais oferts al costat dels dos centres hospitalaris poden convertir-se en dos grans espais docents per als estudis universitaris de ciències de la salut i, també, per als estudis de formació professional. On estigui situat el despatx del degà de la nova facultat és el menys important.

Jordi Matas Roca
Metge

ARTS ESCÈNIQUES
ARTS DEL CIRC I DE LA PISTA
BALLS I DANSES
MÚSICA I CANT
ARTS I MÚSIQUES DEL CARRER

 Una plataforma de difusió oberta a les companyies, grups, col·lectius i intèrprets de les diferents disciplines de les arts de l'espectacle.

 Una guia per als governs locals i els responsables municipals de les arts i la cultura a través de les tecnologies de la informació i la comunicació.

 +INFO:
Àrea de Cultura de la Diputació de Girona
Pujada de Sant Martí, 5 17004 Girona
Telèfons 972 185 152 - 972 185 149. A/e: cultura@ddgi.cat

Bases de participació i inscripcions a

www.ddgi.cat/escenics

ESCÈNICS
CATÀLEG D'ARTS EN VIU

 Diputació de Girona
Àrea de Cultura

La Fira del Cistell de Salt registra 20.000 visitants

Unes vint mil persones van visitar la novena edició de la Fira Internacional del Cistell de Salt. Durant els dos dies, les activitats que van omplir el nucli antic de la ciutat van cridar l'atenció de la gent vinguda

d'arreu de les comarques catalanes i també del sud de França. L'organització de la fira ha destacat la bona acollida que ha tingut la campanya de difusió feta a través de la Casa de Cultura de Perpinyà, que ha portat a Salt molts visitants del Llenguadoc, el Rosselló i l'Ariège.

La IX Fira Internacional del Cistell ha permès veure l'art cisteller de diferents països europeus i una

barreja de l'ús de les tècniques cistelleres més tradicionals amb materials de rebuig de la societat més moderna. El màxim exponent d'aquesta manera de complementar-se l'antiguitat i la modernitat ha estat la mostra de cistelleria britànica, que inclou entre els seus materials per fabricar cistells, des d'envasos tetrabreak i plàstics fins a brides.

En total, 44 expositors en una fira, en la qual durant tot un cap de setmana només es parla de cistells i ajuda a dignificar un producte que la societat actual ha tendit a menysprear, segons expliquen des de l'organització.

Entre les activitats que han obtingut més èxit de l'edició d'enguany hi ha els tallers de cistelleria, on el visitant podia confeccionar ell mateix una peça amb l'ajuda i consell dels mestres cistellers i que, degut a la nombrosa presència d'inscrits, va haver d'ampliar els seus horaris. Tampoc va faltar gent a la mostra de cuina de les Cuineres de Salt, ni a l'exposició de peces fetes pels escolars amb motiu de la mostra i que s'exposaven al Museu de l'Aigua.

L'organització de la IX Fira Internacional del Cistell, que va permetre veure les finestres i balcons de les cases particulars ornamentades amb motius cistellers, ja prepara ara la desena edició, una commemoració en la qual es vol continuar creixent qualitativament, però no tant quantitativament.

Durant la fira

Durant la fira

Diputació de Girona. La Fra del Cistell de Salt...

Durant la fira

Els capgrossos animant la festa

Les cuineres de Salt que participaren oferint tastets

Actuació de la coral Tribana a l'església de Sant Cugat

Fotos cedides per F64 Photo.

La Parròquia de Sant Cugat ve de lluny: 1.125 anys d'història

A la Parròquia de Sant Cugat es vol organitzar per l'any que ve una commemoració molt lligada a la història del nostre poble. La intitulen: Venim de lluny.

Resulta que a l'arxiu de la Catedral de Girona hi ha constància d'un document del segle IX, precisament de l'any 882, on per primera vegada es parla de la Parròquia de Salt: Basilicam Sancti Cucuphatis in Salto.

Això vol dir que la nostra parròquia té més d'onze segles d'existència, que l'any que ve complirà com a mínim 1.125 anys. Això és més que un mil·lenari. I podria ser que fos encara més antiga.

Podem dir, doncs, que venim de lluny, de molt lluny. Que quan grans ciutats actuals com Nova York, Chicago o Buenos Aires encara no existien, aquí ja hi havia saltencs que resaven el Parenostre i que es reunien cada diumenge a missa, no en el temple actual, que és del segle XVII, sinó en algun d'anterior situat allà mateix o molt a prop. Recordeu que fa pocs anys es van trobar a la plaça de les Llúdrigues restes d'un cementiri que devia estar adossat al temple antic.

Actualment la parròquia sembla solament una petita part del poble, una institució més del municipi. Però la història ens diu que les parròquies són anteriors als municipis, que les parròquies han estat l'origen dels municipis i, durant molts segles, l'ànima i el lligam d'unió dels pobles. Així, en documents oficials del segle XV el nostre poble era anomenat encara Parròquia de Salt.

I és que, des de les èpoques més antigues en què la gent senzilla dels pobles no sabia ni de lletra, hi havia sempre entre ells una persona de més cultura —el rector— que hi vivia, que els acompanyava des del naixement fins a la mort, instruint-los, aconsellant-los, humanitzant-los, essent per a ells l'única font d'instrucció i el seu únic mo-

del cultural i fent que la parròquia fos el centre d'unió del poble. Així les festes de la parròquia eren les festes del poble, la campana de la parròquia marcava el temps del poble, era la parròquia, quan encara no hi havia registre civil, la que registrava els naixements, casaments i defuncions i de la parròquia sortien les accions assistencials quan encara no hi havia assistències socials municipals.

I molts recordareu els centres parroquials, dedicats a l'educació i esbarjo del poble, on es feia teatre i cinema, i d'on van sortir multitud de grups teatrals, corals, grups sardanistes, equips esportius, etc. I recordareu també que quan la nostra llengua era prohibida i foragitada de l'escola i de totes les institucions, eren les parròquies els únics llocs públics on es conservava en la predicació, la catequesi i la pregària.

Doncs bé, el proper any 2007 es vol commemorar el 1.125 aniversari de la parròquia de Salt. De moment s'ha fet una comissió per organitzar activitats: publicacions, xerrades, exposicions, concerts... Estem tots convidats a participar-hi, a aportar-hi idees, documents antics i records.

Els saltencs podem estar orgullosos de pertànyer a un poble tan antic i —els creients— sentir-nos ben joiosos que la nostra fe i la parròquia que ens la transmet vinguin de tan lluny. I tots hauríem de pensar quin és el paper de la parròquia en el món actual, tan ple de reptes i necessitats, quines activitats assistencials té i quines podria tenir, i com hi podríem col·laborar nosaltres. Venim de lluny i hem d'anar encara més lluny.

Joan Serrat i Montfort

Quan començo a escriure sobre la Setmana i Diada de Germanor del nostre Casal em vénen molts records i pensaments, que voldria plasmar en aquest escrit, i que farien emplenar fulls i mes fulls, però potser no tindrien el ressò i l'atenció del lector que un servidor voldria. Per tant, anem al relat senzill i entenedor per donar coneixement als nostres lectors d'aquesta revista, de les activitats portades a terme durant la setmana, incloent com a cloenda el dinar de germanor del diumenge vint-i-quatre de setembre de l'any en curs.

Primerament, dono les gràcies a tots els socis expositors dels seus treballs manuals, permanents tota

Arribem al matí del diumenge, i com que el temps ens ha respectat, vull dir que no va ploure contra tot pronòstic climàtic, podem tirar endavant el Concurs Provincial de Petanca per a Jubilats, amb l'atorgament de trofeus cedits per Manufactures Antoni Gassol, S.A., que any rere any es fa càrrec de les despeses, i al que donem les gràcies. Després de la missa del migdia, sortida d'autocars cap a Platja d'Aro per dinar a l'hotel La Terrassa d'aquesta mateixa població.

Amics lectors, som a dins de la galleda de la Trenta-dos Trobada, que déu n'hii do, i aquest Casal continua viu, gràcies a la fidelitat i assistència de socis, mol ben manifesta en

aquest dia festiu. El nostre bon amic el Sr. Josep Boo, com a presentador, introdueix amb la seva curta allocució de benvinguda les autoritats que ens acompanyen a la taula presidencial, començant pel Sr. Josep Viñas,

primer tinent alcalde i regidor de les àrees de Cultura i Benestar Social de l'Ajuntament de Salt; el Sr. Joan Boada, regidor d'urbanisme; el Sr. Josep Fita, director de Filatures Salt, en representació de Manufactures Antoni Gassol, S.A.; el Sr. Antoni Peris, president del Casal de Gent Gran Les Bernardes de Salt; la Sra. Aurora, assistenta social del mateix casal, i per últim el Sr. Ferran Márquez, com a president del Casal de Jubilats de Salt.

Obre les breus salutacions el Sr. Ferran Márquez, agraint l'assistència dels socis i els encoratja a poder trobar-nos en venidores trobades, i que la seva presència és un estímul d'homenatge que fan als Avis del Casal 2006 i a les parelles de casats fa 50 anys. A continuació ho fa el Sr. Joan Boada, que ens recorda que sempre que ha pogut no ha deixat d'assistir a la Diada del Casal, degut a la vinculació i càrrecs exercits en aquesta Entitat, i que tots molt bé

coneixen. Com a cloenda de salutacions, ho fa el Sr. Josep Viñas recordant-nos la tasca voluntària i desinteressada de les persones responsables del Casal, amb un lligam similar, com passa als membres del Consell Municipal de la Gent Gran,

conegut per la majoria dels presents en aquesta festa de germanor.

A continuació es fan els homenatges als casats fa 50 anys, les parelles següents: Josep Ros Fornells i Pilar Vila Carreras; Àngel Comalada Vidal i Maria Daniel Geli; Pere Domingo Boixados i Odette Jofre Vila; Manuel Paneque Luque i Rosario López Hidalgo. Regals i atencions per part de l'Ajuntament de Salt i del Casal.

No podia faltar l'homenatge als avis del Casal 2006, en aquest trenta-dos Dinar de Germanor, i que aquest any correspon a la Sra. Catalina Serra i Roca, de 87 anys, i al Sr. Pere Lapiedra i Ferrer, també de 87 anys. Els acompanyen a rebre les atencions, la Sra. Magdalena Batallé i el Sr. Josep Palmerola.

Es demana als presents un fort aplaudiment i un acompanyament de música. Els hi desitgem a tots moltes felicitats, salut, benestar i poder tenir-los entre nosaltres molts i molts anys.

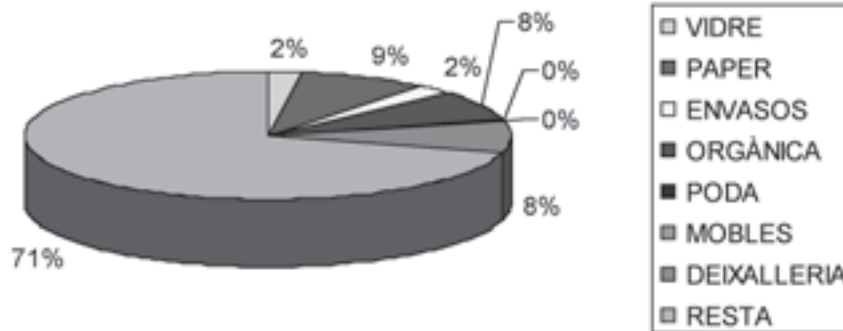
Tot seguit, el dinar, que tothom va trobar al seu gust, ja que francament aquesta vegada el restaurant s'ha lluït, i fora comentaris. Després, ball, fins a tres quarts de set, per pair l'àgape consumit, i sortida de l'últim autocar cap a Salt, a les set en punt de la tarda.

M'acomio tot esperant trobar-nos el proper any, i desitjar-vos pau, comprensió i benestar.

Ferran Márquez i Morgade

Recollida selectiva a Salt (primer semestre del 2006)

Aquest primer semestre del 2006 s'ha aconseguit reciclar un 29% del total de residus que s'han generat. Tenint en compte que la mitjana de reciclatge a la comarca del Gironès durant el 2005 és d'un 31% i que es manté el mateix percentatge de recollida selectiva que l'any passat, Salt ha d'anar molt més enllà.

El 71% restant dels residus ha anat a l'abocador de Solius i a la incineradora de Campdorà. Com tots sabem, l'abocador és una instal·lació on s'acumulen les deixalles, i la incineradora és una instal·lació on les cremen. Aquests tractaments comporten tot un conjunt d'inconvenients que s'han d'intentar combatre: es creen focus de contaminació de l'aigua i l'aire, els materials no es recuperen i es perden espais naturals. Si es col·labora en el reciclatge s'aconseguirà recuperar tots aquests residus per fer nous productes i per tant s'evitarà omplir indiscriminadament els abocadors.

A continuació us mostrem una gràfica que recull els percentatges de recollida de les diferents fraccions de residus durant el primer semestre de l'any 2006.

El vidre

En el contenidor verd s'han de llençar ampolles i pots de vidre sense el tap. Cal tenir en compte que no s'hi

poden abocar bombetes, fluorescents, vidre pla, gots trencats ni plats, ja que per a això es disposa de la deixalleria.

Les dades globals de recollida són satisfactòries, s'ha recollit un 27% del total de vidre que s'ha generat.

El paper i el cartró

En el contenidor blau s'ha de llençar el paper i el cartró degudament plegat.

Durant el primer semestre el municipi de Salt ha recollit un 40% de paper i cartró del total que s'ha generat.

Els envasos

De residus d'envasos, com són les llaunes, els tetrabrics, les ampolles de plàstic, el paper de plata, les safates de porexpan, etc., s'ha recollit un 10,6% del total d'envasos que s'han generat al municipi. Això vol dir que la major part de la

població no els separa encara selectivament.

La fracció orgànica

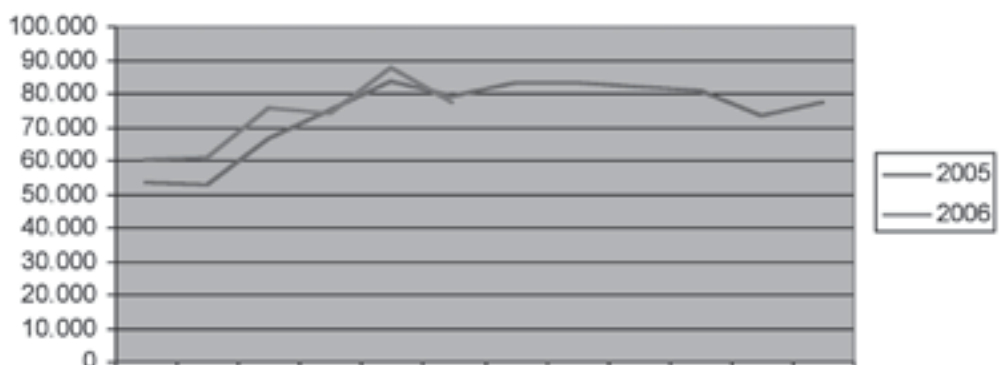
Gairebé la meitat de la nostra bossa d'escombraries són residus orgànics. Si els reciclem, conservem la terra, però si els llencem barrejats amb la resta, contribuïm a la contaminació en els abocadors. Durant el primer semestre del 2006 s'ha aconseguit reciclar un 20% del total de fracció orgànica que es genera. Tenim, per tant, el repte de recuperar el 80% restant.

La gràfica que es mostra a continuació reflecteix l'evolució dels kg recollits de fracció orgànica durant el 2005 i 2006.

Per conscienciar-nos de la problemàtica que suposa la generació de residus, el Consell Comarcal del Gironès i l'Ajuntament de Salt han engegat diverses campanyes de sensibilització; entre d'altres, la campanya de recollida de la fracció orgànica i la campanya de prevenció de residus.

Amb el nostre esforç diari aconseguirem que Salt sigui una ciutat més sostenible.

RECOLLIDA SELECTIVA DE LA FRACCIÓ ORGÀNICA SALT 2005-2006

Informe para una academia

Com a estrena de la temporada se'ns presenta un monòleg, "Informe para una academia", de Frank Kafka. Representada per un gran actor i professional, Josep Lluís Gómez, premiat amb la medalla d'or al mèrit de les belles arts, i sota la direcció i escenografia del mateix intèrpret. Un vestuari i il·luminació de Josep Manuel Guerra i la producció del Teatre de la Abadia.

L'espectacle, en llengua castellana, va merèixer tot el respecte del públic, el qual emplenava tota la sala

i en un silenci respectuós durant l'hora i vint minuts de la funció.

L'obra en si representa la història d'un simi que el van treure del seu entorn de vida, que era la selva, per introduir-ho en el nostre medi humà mitjançant un aprenentatge educatiu. Es veu forçat a acceptar-ho per sobreviure, ja que és una lluita constant de la seva entitat anterior amb l'actual, que està plena d'egoisme i falsedats, i que ell rebutja interiorment i que es reflecteix en el mirall de la seva cambra,

al fer l'informe per a l'acadèmia. L'obra va ser aplaudida reiteradament pel públic, obligant l'actor a sortir a saludar diverses vegades.

Josep Pla

esport

Club Petanca Salt

Com cada any, el Club Petanca Salt organitza un campionat el dia 11 de setembre amb motiu de la Diada de Catalunya. És un concurs per tripletes per sorteig i caps de sèrie i també fem un dinar de germanor entre tots els participants. Aquest dinar, com gairebé sempre, va constar d'una mica de pica-pica, amanida i arròs a la cassola del nostre "cheff", en Josep Llobet, ajudat als fogons per en Toni i també per en Jaume, que sempre estan disposats a donar un cop de mà pel que faci falta. A tots ells, moltes gràcies.

A les 9 del matí es va fer el sorteig dels equips, que van quedar amb 4 grups que després de jugar en-

tre ells es van classificar els dos primers de cada grup, els quals van fer semifinals i finals. Els guanyadors van ser l'equip format per Pere Fornells i Montse Cabrellez, que van guanyar a Manel Ros i Paquita Colom, que van quedar en 2n lloc. Els 3rs van ser Enric Freixas i Antònia Curt, que van guanyar a Pepe Jorquera i Isabel Rodríguez, que van fer el 4t lloc. Tots ells van rebre els corresponents obsequis.

També el Casal de Jubilats va fer entrega d'uns obsequis als 6 jugadors que van quedar primers a les nits de club que s'han disputat les nits d'aquest passat estiu, i que van ser Pere Palou, Quim Parés,

Pere Fornells, Pilar Vila, Paquita Colom i Antònia Curt. Un bonic detall per part del casal.

La lliga provincial de clubs va començar el passat dia 1 d'octubre amb la visita a les nostres pistes del C.P. Girona i el resultat no va ser bo per a nosalters, ja que vam perdre per 4 a 5. De totes maneres esperem millorar a les properes jornades.

També el 8 d'octubre a les pistes d'Avinyonet es va jugar el concurs de dupletes mixtes i en Manel Ros i la Isabel Rodríguez van fer el 4t de la general, un molt bon resultat. Enhorabona.

Josep Boó i Alech

Hoquei

Els passats dies 23,24 i 25 de Juny en el poble de Getxo (Bilbao); El saltenc Jeroni Valentí Martell, jugador del SHUM Maçanet, va aconseguir el títol de campió d'Espanya de seleccions autonòmiques de hoquei patins amb la selecció catalana infantil juntament amb tres jugadors gironins més.

La pancarta, amb el lema "A l'Espriu llegim", penja de la façana principal del centre.

Els alumnes de primer cicle d'ESO de l'IES SALVADOR ESPRIU de Salt fan 20 minuts diaris de lectura silenciosa, sota el lema A l'Espriu llegim.

El dimecres 10 d'octubre els nois i les noies de 1r i 2n d'ESO van inaugurar un nou projecte destinat a fomentar l'hàbit i el gust de la lectura. Es tracta del projecte anomenat BIBILIOSALT, un projecte escolar de centre i de municipi que forma part del programa del Departament d'Educació

Biblioteca Punteu, amb la particularitat que hi participen tots els centres escolars públics de Salt, cadascun des de les seves pròpies característiques i segons els

objectius proposats, però partint d'una mateixa premissa: ateses les peculiars característiques del poble, les biblioteques dels instituts i de les escoles ofereixen un espai comú on cercar respostes a les necessitats individuals, però també de relació, convivència i integració.

Entenent, doncs, la biblioteca com a part integrant del procés educatiu, l'institut Salvador Espriu s'ha proposat l'objectiu d'aconseguir que els nois i les noies adquireixin l'hàbit de llegir, programant dins l'horari escolar vint minuts de lectura diària.

Aquesta activitat ha tingut una festa de començament, una peculiar fira del llibre, durant la qual, i a través de diverses activitats, els alumnes han escollit els llibres que llegiran en una primera ronda. Properament el projecte continuarà amb més activitats a la biblioteca per a l'alumnat de 2n

cicle d'ESO i de Batxillerat.

A "l'Espriu" hi ha una biblioteca que va néixer ja fa 30 anys i que compta amb un fons important de llibres i de material de consulta i investigació. L'any 2003 se'n va fer la darrera catalogació i també la informatització, cosa que permet en l'actualitat que se'n pugui consultar el catàleg a través de la pàgina web del centre (<http://ies-salvadorespriu-salt.xtec.cat>).

Un grup d'alumnes, un cop triat el llibre, omplen la fitxa bibliogràfica.

Les vacances s'han acabat

Les vacances s'han acabat. El dia 12 puntualment ben encoloniats i encenxinats tot els nens i les nenes són davant l'escola esperant que s'obri el portalet. Per alguns és la primera vegada i costa desenganxar-se de les "faldilles" de la pare, del pare, dels avis... i llàgrimes corren cara avall perdent-se en algun lloc.

Aquest curs l'escola ha crescut, estem al complet ja no queda cap aula lliure. Toca començar a treballar cadascú al seu nivell per poder créixer intel·lectualment (diuen les persones grans), l'equip de mestres

hem preparat el curs amb ganes, per nosaltres cada any és un nou repte. La societat canvia de manera molt ràpida i potser encara no estem ben mentalitzats. La feina cada vegada és més dura i feixuga pel mestres, a part dels canvis constants hi ha una gran falta de referents, de responsabilitats, de valors...

A part de la feina de cada dia a l'aula, aquest curs continuem amb els conreu de l'hort ja que el curs passat vam collir moltes coses: cols, maduixes, escaroles, cebes tendres, alls, herbes remeneineres... aquest curs

esperem recollir moltes coses més. Sort que tenim en "Quimet" que ens espanta els ocells!

Els divendres també fem tallers amb tots els nens i nenes de l'escola barrejats per aprendre a conviure junts i a resoldre els petits conflictes de cada dia.

Com cada any serà un curs amb més o menys dificultats, però també amb moltes més coses positives.

Fins aviat.

Comunitat educativa del "Gegant del Rec" (CEIP Nou de Salt)

Un bolet, bolet

L'IES Vallvera promou sistemes alternatius d'aprenentatge per aquells alumnes que ho necessiten.

L'aula oberta és una oportunitat que l'institut- amb el suport del Departament d'Educació- posa a l'abast d'aquells alumnes que per diferents motius no poden seguir el currículum ordinari.

En aquest cas, els alumnes de 3er d'ESO de l'IES Vallvera treballen les ciències naturals d'una manera transversal i amb treball de camp. L'autoestima i les habilitats personal es reforcen amb aquesta metodologia.

Un dels projectes que es porten a terme dins l'aula oberta és l'estudi dels bolets, la seva varietat i l'ús que en fa la societat. Per això, la primera activitat és fer una sortida al camp. La vàrem fer el passat dimecres quatre d'octubre. Tots la vàrem gaudir d'allò més omplint un cistell ple de bolets comestibles i fotografiant els no comestibles. Properament, en farem una exposició a l'institut. Ara us volem presentar el nostre bolet mascota, un sureny o cep de 535 g i de 27 cm d'alçada.

Josep M. Rodríguez

guia de serveis

EMERGÈNCIES

Bombers	085
Mossos d'Esquadra	088
Polici a Local	092
Emergències sanitàries	061

SERVEIS MUNICIPALS

Ajuntament	972249191
Biblioteca Jaume Ministral	972240322
Biblioteca Massagran	972405062
Cementiri Municipal	972240506
Centre Obert Infantil	972402373
Centre Social	972235105
Coma Cros	972231681
Deixalleria	972238811
Escola Bressol	972238388
Escola de Belles Arts	972244235
Estació Jove	972405007
Mercat Municipal	972231911
Museu de l'Aigua	972402148
Oficina Ambiental	972235128
Pavelló d'Esports Municipal	972240012
Piscina Municipal	972236021
Polícia Municipal	972249192
Ràdio Salt	972249151
	972249152
Teatre de Salt	972402004

CENTRES D'ENSENYAMENT

CEIP El Gegant del Rec	972232127
CEIP El Pla	972406106
CEIP La Farga	972235637
CEIP Mas Masó	972243967
CEIP Silvestre Santaló	972238619
CEIP Veïnat Gertrudis Moret	972400092
CIFO	972405570
Escola d'Adults	972241410
E. d'Educació Especial La Maçana	972235930
IES Salvador Espriu	972240246
IES Vallvera	972231919
Institut SES 3	972 234975
UOC (U. Oberta de Catalunya)	972405067
Ntra.Sra. Del Roser (Dominiques)	972233681
Pompeu Fabra	972234972
Vilagran	972241757

ALTRES TELÈFONS D'UTILITAT

Aigües de Girona, Salt i Sarrià	972201737
Bombers	085
Casa de Cultura "Les Bernardes"	972234695
Casal de Jubilats de Salt	972230498
Centre d'Atenció Primària	972243737
Centre de dia (Les Bernardes)	972425267
Correus	972237081
Hospital Psiquiàtric	972182500
Hospital Santa Caterina	972182605
Hotel d'Entitats	972242088
	972241128
Institut geriàtric Torras	972400563
Jutjat de Pau	972234012
Llar de Jubilats "Les Bernardes"	972232663
	972239061
Mossos d'Esquadra	972245446
Notaria de Salt	972230100
Parròquia de Sant Cugat	972234686
Parròquia de Sant Jaume	972236190
Piscina coberta	972236021
Residència assistida "Les Vetes"	972401014
Residència Geriàtrica "Nostra Llar"	972239199
Tanatori del Gironès	972249050

ESCOLES DE MÚSICA I DANÇA

Nou Espiral	972242999
[Interval]	972440483

TRANSPORT

Asoc. Empresarial del Taxi	972221020
Taxi Girona	972203377
Taxi Cèsar	608433010
Gironabus	972233243
Autocars Roca	972233572
Autocars Toni	650382778
Emilio Espigarrés Ortega	659434833

ADVOCATS

Bufet J. Garrigolas	972242387
Joan Nono Rius	972241544
Miquel Ricard Palau	972 405646

CONSULTORIS PRIVATS

DENTISTES	
Dalmau Amorós	972242990
Serveis Dentals Salt S.L.	972232420

GINECÒLEGS

Santiago Bosch Arbusé	972239231
-----------------------	-----------

MEDICINA INTERNA

Turó Roca	972239063
-----------	-----------

MEDICINA GENERAL

Bagaria Canals	972241007
Riera Serra	972244192

LLAR D'INFANTS

Petit Jardí	972237927
El Barrufet	972231299
Petit Príncep	972236559
Escola Bressol	972238388

AMBULÀNCIES

Ambulàncies Catalunya	972235878
-----------------------	-----------

PSICÒLEGS

Centre Psicològic	972401619
Psicologia i pedagogia salt	972243033
Iglesias Martí, F.	972400160

FARMÀCIES de Guàrdia

Farmàcia: DAVESA, Major de Salt, 20.	972230568
Dies: 7, 15, 23 de setembre.	

Farmàcia: ESCATLLAR, Guillerries, 23.	972230103
Dies: 3, 4, 12, 20, 28 de setembre.	

Farmàcia: GELI, Major de Salt, 157.	972233518
Dies: 8, 16, 24, 25 de setembre.	

Farmàcia: NIETO, Àngel Guimerà, 75.	972233645
Dies: 1, 9, 17, 18, 26 de setembre.	

Farmàcia: ORDIS, Pg. Països catalans, 71.	972237704
Dies: 2, 10, 11, 19, 27 de setembre.	

Farmàcia: MUÑOZ, Pg. Països catalans, 145.	972243412
Dies: 5, 13, 21, 29 de setembre.	

Farmàcia: ROCAS, Major de Salt, 269.	972231249
Dies: 6, 14, 22, 30 de setembre.	

Per inserir publicitat en aquesta secció, modificar, ampliar o incloure alguna dada, cal que us poseu en contacte amb el Consell de Redacció al tel. 972 23 04 98 o mitjançant el correu electrònic farga@viladesalt.org

Ingredients:

- 200 g de pollastre picat
- 125 g de vedella picada
- 100 g de carn de porc picada
- 2 ous
- 1 llesca de pa
- 100 cl de llet
- 50 cl de conyac (1 got petit)
- 50 g de nous picades
- 10-12 olives verdes sense pi-nyols
- pebre
- oli
- sal

Elaboració:

Batre els ous en un bol gran i barrejar-los bé amb la carn picada amanida amb sal i pebre al vostre gust. A part, posar el pa en remull amb la llet i el conyac. Quan estigui ben remullat, escórrer-lo, esmicolar-lo i barrejar-lo amb la carn picada. Trinxar les olives i les nous i barrejar-les amb la carn, remenar-ho bé i deixar-ho reposar uns 20 minuts.

Untar amb oli una cassola o safata que tingui tapadora i que sigui apta per al microones. Posar-hi la massa que tenim preparada ben posada i deixar-ho coure uns 11-12 minuts a la màxima temperatura. Un cop cuit, deixar-ho reposar abans de servir.

Aquest plat es pot servir fred.

Recepta de la Sra. Catalina Soler i Massos
Cuinera de la Comissió Gastronòmica del Consell Municipal de la Gent Gran de Salt.

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon 972 24 20 43 - 939 84 08 72
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfon 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en Venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt.

70€
Aniversari
1928-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Naixements, casaments i defuncions

Naixements

De Xin Wang	31-8-06
Carla Perez i Barceló	5-9-06
Bruna Viñas i Torroella	4-9-06
Aroa Faixó i Vallejo	6-9-06
Júlia Chao i Miguel	30-8-06
Mariam Admane	1-9-06
Andrea Muñoz i Bonifacio	6-9-06
Iman Beldidi	8-9-06
Sacma Fauzi	6-9-06
Damià Gracia i Fernández	6-9-06
Yadi Jaw i Damba	30-8-06
Chaymde El Mesaoudi	8-9-06
Zacaria Jarrari	5-9-06
Ismael Chentoui	7-9-06
Maysae Murouan	28-8-06
Youssef Qarqach	11-9-06
Daniel Garcia i Ortiz	12-9-06
Ayoub El Hitani	12-9-06
Salma El Yahyaoui	29-8-06
Aya Kharif	9-9-06
Paula Lagresa i Orozco	15-9-06
Álex Hernández i Muñoz	6-9-06
Salma Hadia	1-9-06
Juan Nova i Ruiz	28-8-06
David Marín i Castilla	12-9-06
Soulayman Ariba	6-9-06
Mostafá Karraji	17-9-06
Mohamed El Hayani	14-9-06
Iman El Hayani	14-9-06
Kaoutar Hamdi	16-9-06
Moussa Diawara	18-9-06
Ignacio-Alejandro Da Silva	8-9-06
Salma Koulij	22-9-06
Gnima Goudiaby	22-9-06
Zoila-Angelina Zepeda i Agurcia	17-9-06
Adam El Asri	18-9-06
Nouha Manneh	30-9-06
Aya Massa	27-9-06
Mohamed Drammeh	30-9-06
Aziz Batkech	26-9-06
Mariama Bajaha	26-9-06
Queralt Quintana i Reyna	23-9-06

Defuncions

Sebastian Biel Requena de 54 anys	18-9-06
Antonia Serra Domingo de 96 anys	19-9-06
Antonio Bleda Pérez de 73 anys	21-9-06
Maria Dolores Bou Pigem de 52 anys	21-9-06
Maria Mascarell Garcia de 90 anys	22-9-06
Antonio Cornejo Martín de 83 anys	26-9-06
Joaquina Comas Bonet de 70 anys	27-9-06
Narciso Estanyol Fàbrega de 94 anys	27-9-06
Jorge Alabert Pérez de 56 anys	28-9-06
Buenaventura Martínez Hernández de 64 a.	30-9-06
Sebastian Sabalette Gutiérrez de 78 anys	4-10-06
Abdeslam Benkal	7-10-06
Francisco Rodríguez Castellanos de 86 a.	7-10-06
Purificacion Dorado Molina de 78 anys	11-10-06

Casaments

Fernando Montserrat i Cuesta	
Fanny-Carolina Funez i Salgado	8-9-06
Fco. Javier Sitjà i Pérez	
Maria- Mercè Astor i Jiménez	10-9-06
Fco.-Lechado Llamas	
Gemma Soler i Palomeras	10-9-06
Sunday Osayande	
Kate Ewere	16-9-06
Xavier Collell i Nicolau	
Nadezhda-Fiodorouna Sannicova	16-9-06

Reesum del Ple del 23 d'octubre

Amb els vots en contra d'EUIA i d'independents per Salt la resta de grups van aprovar l'adjudicació de la zona blava i del servei de grua a l'empresa Giropark.

Amb l'únic vot en contra del regidor d'EuiA, Francesc Montalban, i l'abstenció d'independents per Salt, Partit Popular i PSC, l'equip de govern va aprovar les ordenances fiscals per a l'any vinent.

Per assentiment de tots els grups es va aprovar atorgar una bonificació en la quota de l'impost de construccions i obres al departament d'Ensenyament per la construcció de mòduls prefabricats al centre SES.

També amb el vot favorable de tots els grups el ple va acordar interposar recurs contenciós administratiu contra el Ple d'Infraestructures ter-

restres, perquè perjudica a Salt.

Tots els grups van estar d'acord amb la normativa per atorgar subvencions a les entitats de la vila i finalment només amb els vots favorables de l'equip de govern es va aprovar el document Educació Salt 2012 de Planificació i creixement de centres educatius al municipi.

Sudoku

	7	8				3	6	
	2			6			8	
	4			8				2
2			6			5		
		3	5		2			
				3			9	
				2		4	1	9
	9			7	6		3	
8	5		9			7		

Escacs

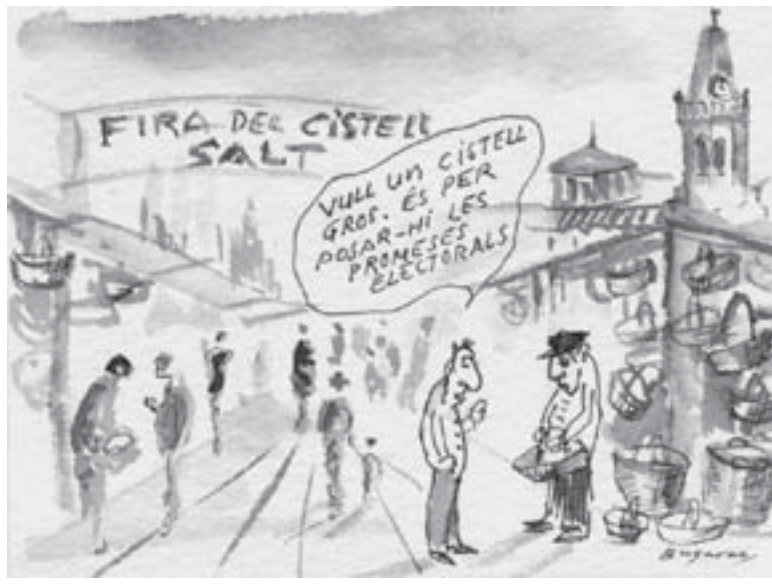
a b c d e f g h

Juguen negres i fan mat amb cinc jugades

1...Df6 + 2. Rb1, Tc1 + 3. Txc1, Da1 + 4. Rxa1, Pxc1D + 5. Ab1, Dc3+, escac i mat

8	5	1	9	4	3	7	2	6
4	9	2	1	7	6	8	3	5
6	3	7	8	2	5	4	1	9
5	6	4	7	3	8	2	9	1
7	1	3	5	9	2	6	4	8
2	8	9	6	1	4	5	7	3
9	4	6	3	8	7	1	5	2
3	2	5	4	6	1	9	8	7
1	7	8	2	5	9	3	6	4

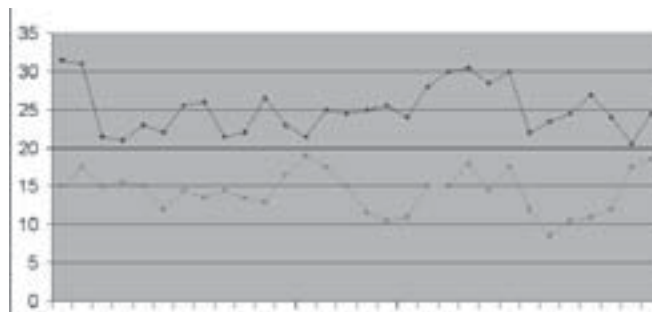
Solució:

El temps

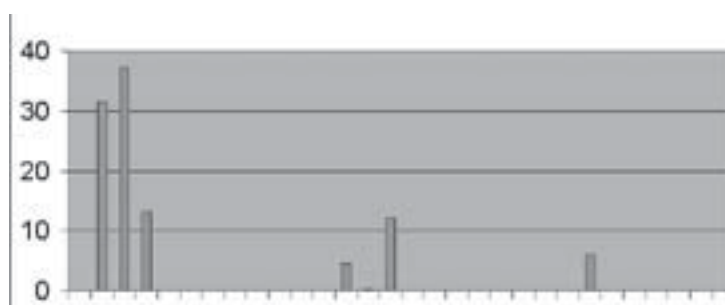
Temperatures i pluviometria de l'11 de setembre al 10 d'octubre de 2006

Evolució de les temperatures de l'11 de setembre al 10 d'octubre de 2006

Temperatura Màxima: 31,5° el dia 11 de setembre
Temperatura Mínima: 8,5° el dia 5 d'octubre

Pluviometria de l'11 de setembre al 10 d'octubre de 2006

Dies de pluja: 7 dies de pluja
Precipitació màxima en un dia: 37,2 litres acumulats el dia 13 de setembre
Pluja acumulada: 105,1 litres